

ВАРНЕНСКИ ОБЩИНСКИ ВЕСТНИК

Издава Варненската Градска Община.

ИЗЛИЗА ВСЕКА СРЯДА.

Абонамент 60 лева годишно.

Един брой 1 лев.

Всичко що се отнася за вестника, да се изпраща до редакцията, кметството — Варна.

ЗА ОБЯВЛЕНИЯ НА III или IV СТРАНИЦА:

Официални: на дума по 1 лев; вглавие, дата и подпис по 3 лева.

Частни: на дума по 1 лева, а на кв. см. по 1-50 лв.

За I или II страница — удвоено.

ОФИЦИАЛЕН ОТДЕЛ.

По случай празника — възшествието на Престола на Негово Величество Царя, на 3-й того се размениха следующите телеграми:

От Двореца в София

Варна

Инженер Бржков, Градски Кмет.

„С особено задоволство прех приветствията и благопожеланията, които ми изпращате от обичайната ми Варна. Моята от сърдце благодарност и моя поздрав Вам и на всички Варненци.“

Царя.

СОФИЯ

Негово Величество Царя на Българите

„По случай празника — възшествието на Ваше Величество на Българския престол, поднасям от страна на Варненското гражданство и от мое име сърдечни поздрав и пожелания: Бог да Ви дарува здраве и сила за преодоляване тежките и съдбоносни минути, които преживява отечеството ни и за отстранение изпитанията на народа, който трябва да се радва на широки свободи, законност и ред, гарантирани от конституцията, тъй нужни за преуспяване на народа в културно отношение и да заеме съответното място между просветените народи. № 22252.“

Кмет Бржков.

По заграбване общинската мера.

В заседанието на общ. съвет на 2 то, когато общ. съветник Теодоси Атанасов направи запитване към постоянно присъствие: известно ли му е, че тукашната общинска комисия по закона за трудовата поземлена собственост е решила да се вземат новите общински гробища и да се дадат на държавата за постройка върху, тех здание за обр. ватвор, и, ако му известно, какви мерки е взел за отклонение на това решение, — станаха разисквания вжобще по заграбването на общ. мера, било от комисии, било от бездомници и за мерките против това.

Комунистическата група общ. съветници, в лицето на взелите думата свои членове, отправиха яростни обвинения срещу „буржоаята“ вжобще и частно срещу своите „буржоазни“ колеги, че те

сж родоначалниците на разграбването на общинските места; че в продължение на 40 години за „буржоазната“ е било система да си служи с разграбване на общ. места, за да печели гласовете на избирателите; че сегашните „буржоазни“ общ. управници немаат умение, желание и смелост да заведат една, дори пелегална, борба за запазване на общинските имоти и пр. обвинения, каквито сж любимата тема на г. комунистите в всеко почти заседание на съвета.

По този повод помощник кметат г. Леонкиев даде на г. г. комунистите следующия отговор: „от лево и от десно сте съгласни в едно, че трябва, по който се оземляват бездомниците сега, е един пладнешки хайдутлук. По пататък комунистите казват, че това е буржоазната система, с която си служи тя от 40 години. Чрез нея взема гласовете на избирателите, за да дойд тук и расхищава общинската собственост в полза на частната, като облагодетелствува своите хора. Още по-пататък казват те, че аз сжм ромба на тая система. И тук г-да комунистите спират. Е добре — нека да е така. Аз пак иде продължа: изобретатели на тая система сж комунистите. Техното седемнадесет месечно управление в общината, се квалифицира с расхищения и поощрения разграбването на общинската мера. С поемането на управлението — 29 XII 1919 г. техните хора се удадоха на разграбвания и аз, като началник на архитектурното отделение при общината, влезох в ролта си за да спра тия произволни и противозаконни обсебвания, като отнимаха строителните материали на нарушителите и ги прибрах в пожарната команда. Това не се хареса на комунистическото постоянно присъствие — то парализира моите действия и игнорира служебното ми положение, като се отнесоха до моя помощник, архитект Георги Костов и с писмена бележка от помощник кмета Жечо Дивиджиев, която ви показвам в оригинал, още на 14.I.1920 год. му казва: „да се вжвжкнат кепенците на тия наши хора“. В тоя дух следват ред устни заповеди и на 1.III сжщия помощник дава нова бележка до началника на техническото отделение, в която е казано: „да му се вжвжкнат керемидите, 2 кепенка и една врата“. Това значи: не правете спянка на нашите хора — оставете ги да разграбват общинските

места... Нещо повече: за да облагодетелствуват свои близки и верни партизани, те позволиха грабежа на места и в центра на града. Такъв е случаят с Никола Христов, на когото комунистическото постоянно присъствие позволи да заграби общинското место на ъгъла между улица „Дринска“ и „Оборище“ и, когато дагах нареждане до подведомствения ми технически надзорател Ив. Павлов — комунист, да събори токущо започнатата част от постройката, той ми отговори с рапорт под вх. № 3206 от 24 VII 1920 год., който е пред мен, че по заповед на помощник кмета Станко Камчев, той отлага събаряннето. За кога? — Отговорете мне. Факт е, че тия хора заграбиха места, постройка си вжщи и сега живеят в тех. Ето материал за анкетната комисия.

По такъв начин г-да комунистите създадоха и приложиха системата на разграбване, за да вербуват партизани, които тжкмо в тая секция им дадоха гласове, равни на числото на заграбените места.

Комунистите сж гузни и затова приписват своите престъпни качества на противниците си; но те са лъжат, защото членовете на д-во „Бездомник“, които ме избраха и пратиха тук, сж цвета и елита на варненското гражданство. В културно отношение те стоят много по-високо от г-да комунистите; за това не се вдадоха в разграбвания и, при все че имат местата с указ, пак се отнесоха до общ. съвет, като оторизирана власт. А това показва, че техния избранник не е пратен за да изнудва и граби общински места, както правят г-да комунистите. Тия принципи сж ваши, на тех градите вашия комунизъм — на челата ви е написано с едри букви: *грабеж и кражба*“. С такава цел вашия народ ви избра и прати тук, а аз сжм дошел тук да защита каузата на бездомниците по легален и законен начин“.

**

Относително заграбените места, върху които вече има застроени жилищни сгради, общинския съвет, както това се вече изясни в предшествуващите ни броеве и в притурката към брой 47, е взел становището: ако решението му за раздаване места на бездомниците по „общите условия“ към това решение, бжде възприето от народа, легализирането на

тия места ще стане по тия условия, т. е. на притежаващите условията „бездомник“, местата нема да се отнимат, а ще се оценят от комисията и според окончателно утвърдените от общинския съвет цени, ще ги изплащат в продължение на 10 години, или в продължение на по-вече години, ако съвета реши да се продължи този срок. С това ще се осигури владението и собствеността на тия места.

Това именно не могат да разберат, или неискат да разберат г-да комунистите и, като се противопоставят на решението на съвета, вършат лоши услуги на своите хора.

**

Една наредена от кметството анкета установи, че в украинните на градът до сега сж заграбени 1498 места, от общо пространство около 300,000 кв. м.

По години заграбването е ставало, както следва: през 1892 год. 2 места, 1900 — 1, 1902 — 1, 1906 — 2, 1908 — 2, 1909 — 10, 1910 — 2, 1911 — 1, 1912 — 264, 1913 — 31, 1914 — 148, 1915 — 2, 1916 — 4, 1917 — 2, 1918 — 135, 1919 — 45, 1920 — 321, 1921 — 419 и 1922 — 106.

При поемането на общинската власт, следователно, комунистите сж заварили заграбени 652, през техното управление сж заграбени 740 и след това — 106 места,

Нито по отношение заварените от тях заграбени, нито по отношение заграбените в техното управление места, не сж направили нещо; а когато им падне случая, смят безпощадни обвинения срещу противниците си, които въпреки тия обвинения, идат с своето решение да уредолират едно заварено положение, грех в което имат толкова „буржоазните“ общински управници, колкото, ако не и повече, и комунистите.

Върху заграбените 1498 места сж построени толкова сгради за жилища, под 24 от които има дюгени, два от които сж дадени под наем, 1 фурна и 1 гралчарница.

От тия постройки 220 сж покрити с пръст, 4 с тенеке, 322 с марсилски тип керемиди и 6 с цимент.

От керпичи сж направени 1302 постройки, от тухли 155, от смес — тухли и керпичи — 25, от камъни 4, от долма 11, от блокове 1 и 2 сж още в постройка.

По отоплението.

В заседанието на съвета на 29 м. септември. Постоянното присъствие поиска и съвета му разреши доставката на сухи дърва за горене от държавната гора „Гениш Ада“, която да се раздават на бедните граждани по костуема цена.

Цената на дървата да не бжде повече от 500 лева тона, франко вагона туващната гара.

В същото време ще се доставяват по стопански начин дърва и от общинските сечища и ще се раздават на съвсем бедните безплатно, а по костуема цена на бедните и средна ржка граждани.

Комунистическата група съветници, като се противопостави на поисканото от постоянното присъствие разрешение да се доставят дърва от държавната го-

ра по 500 лева тона, направи предложение: такива да се доставят само от общинските сечища по стопански начин и да се раздават на бедните по цена не по-висока от 350 лева тона, защото когато управлението на общината — 1919 — 1920 — е било в техни ръце, те имали възможност да доставяват по същия начин дърва по 250 лева тона.

Изглеждаше, като че ли и самите комунисти не виждаха сериозност в предложението си, а го направиха, за да имат материал да обвиняват противниците си за неизпълнението на неизпълними искания.

Дали се е имало или не възможност през 1919 — 1920 година да се доставят дърва по 230 лева тона — не спорим, както не спорим и че в по-предни времена имаше се възможност да се доставят дърва и по 150 — 200 лева тона.

Това, което с положителност можем да твърдим и да го докажем с търговските книги на търговци дървари през 1919—20 год. е, че тогава в всеки дърварски склад можеше да се вземат дърва по 230—250 лева тона.

Не е, следователно, голема работа, че тогавашната комунистическа община е имала възможност да достави дърва по 230 лева тона.

Такава ли е сегашната цена на дървата?

От анализа на днешните цени: за сечене, резане и превоз — става явно до очевидност, че дърва от общ. сечище по никой начин не могат да се доставят по 350 лв. тона, а ще намерят към 400 лв. и то сурови и не парезани.

Ето анализа: сечене 30 лв. на куб. м. такса 10 лева, персонал 10 лв., превоз 125 лв., всичко 175 лв. за куб. мтр., а за тон, който няма да тежи 1000, а 800 кгр. — 350 лв. разликата до пшлен тон 200 кгр. струват около 87 лева; а всичко 1 пшлен тон ще костува над 400 лева.

Не се съмняваме, че в това са убедени и самите г. г. комунисти и ако те не бежа толкова приятели на алармите, немаше да искат от сегашната „буржоазна“ община невъзможното.

Че те в съвета искат и говорят едно, а вън вършат друго, явствува факта, че два дни след като направиха своето предложение, за да се доставят от общината дърва по 350 лева тона, налепиха по улиците листове за подписка в техната кооперация „Освобождение“ за доставка на дърва срещу аванс от 550 лева за тон, — аванс, без да определят точна цена.

Изтъкваме това, за да се види каква голема е разликата между думите и делата на г. г. комунистите, и тутакси минаваме на предмета си.

Прочее, постоянното присъствие е упълномощено да достави сухи дърва от държавната гора „Гениш ада“ по 500 лв. тона, франко туващната гара и с това, като се има пред вид сегашната пазарна цена на дървата и липсата на тенденция за намаление, ще се пренесе по вече полза на бедните граждани, от колкото г. г. комунистите чрез своята кооперация „Освобождение“.

Дирекцията на трудовата повинност е разрешила да се доставят от „Гениш ада“ 10,000 куб. метра дърва за общи-

ната, цената на боито, както казахме, нема да е повече от 500 лв. тона.

По доставката на тия дърва и на ония от общ. сечище, постоянното присъствие ще излезе пред гражданството с особено изложение, като отговор на обвиненията, които комунистите му отправят в печатния си хвърчащ лист от 30 м. м.

Борбата на общината за запазване общинските места.

Както е известно, органите на Дирекцията за Трудовата Поземлена Собственост посетнаха на общин. мера и с своите решения отнеха голема част от нея — и не само от нея, а отнеха и места в строителната част на града, както и новите гробища.

Общинското управление предприема и ще предприема всички законни мерки за отменение на тия решения.

Подадени сж следующите жалби до окръжната комисия, и до Върховния Административен съд:

ВАРНЕНСКО
Градско Общ. Управление
№ 40

7 Август 1922 год.

Чрез общинската комисия за Т. П. С. в г. Варна, за окръжната комисия за Т. П. С. в същия град.

МОЛБА

От Варненското Градско Общ. Управление, против протоколите от 6. III, 10. VII и 20. VII т. г. на Варненската общинска комисия за Т. П. С.

Г-не Председателю,

Съгласно чл. 6 от закона за т. п. с. отчуждават се за в полза на фонда за т. п. собственост само ония части от общинските мери, които биха останащи свободни след окончателното определяне и закрепляване границите на общинската мера,

Чл. 37, буква а, от правилника за прилагане същия закон, още повече затвърждава това положение, като постановява, че се отчуждават в полза на фонда за т. п. с. само ония пространства от общинските мери, които остават свободни след закрепляване границите на отделните комплектни мери. Самото закрепляване в дадения случай не играе самостоятелна и съществена роля, а то е по-скоро продукт на прокараното в чл. 39 от същия правилник положение, че преди започване закрепляването, общинската комисия за т. п. с., в присъствието на един представител на подвижната земеделска катедра, или агрономството, определя размера на мерата, която следва да притежава всеко населено място. Ръководния пжк критерий за определяне размера на мерата, е количеството на едрия и дребния добитък, притежаван от общината, сметано най-много до 2 декара на всека глава едър добитък и до 1/2 декара на всека глава дребен добитък.

С писмо № 13364 от 19 VI т. г. сме донесли на общинската комисия за т. п. с., че гр. Варна притежава към 16 VI т. г. 3257 глави едър добитък и 6384 глави дребен такъв, който ходи по паша в варненската градска мера. Освен това, в варненската мера винаги намира до 300—400 глави прохода

едър соватски добитък и до 500—600 глави дребен такъв, предназначен за клане. Въз основа на това количество, сметано даже по 1 декар на едър и по $\frac{1}{4}$ декар на дребен добитък, на гр. Варна следва да се остави 4853 декара мера, а не 3269, както е постановила общинската комисия с протоколите си от 10 и 20 VII т. г.

Впрочем, както ще видим по-нататък, и тия 3269 декара, които уж се дават на гр. Варна, не сж никаква мера, а празни места, находящи се в строителната черта на града. Сведенията, които ний сме дали с писмото си № 13364 за числото на едрия и дребен добитък, сж официалните и автентичните, подкрепени с писмата № № 6883 и 17202 на варненското окръжно финансово управление и варненското градско общинско управление. Овцете, даже по писмото на финансовото управление № 6883, са с 56 повече от нашите сведения, но пък кожите сж по-малко. Ония сведения, на които се базира протокола на общинската комисия от 6 III т. г. са без всякаква стойност, като взети — не понятно за нас — от каде, кога и по какъв начин.

Впрочем, тия последните не почиват на никакъв докумен, исходящ от общината, нито на документ от каквото и да било учреждение; следователно, те сжставляват една произволна и недействителна основа и всякакво опериране върху тях, е една крупна грешка.

Окръжното на дирекцията за Т. П. С. № 3111 от 5 януари т. г. в своя пункт 8-й, изрично предписва, че с празните места, какъвто и произход да имат те, находящи се в строителната черта на населените места, общинските комисии не могат да разполагат. С тези места разпоредба само общинския съвет, сжгласно закона за селските и градски общини и закона за благоустройството.

Тълкуването, което последното окръжно № 4708/1922 год. на сжщата дирекция дава на понятието „Строителна Черта“, не вреди на общината, тъй като определените с протоколите на общинската комисия от 10 и 20 юлий т. г. за общинска мера пет комплекта, спадат в места, зад които има постройки на града, а това и последното окръжно запрещава. Местата, находящи се в строителната част на града, не могат да бъдат причислявани и към фонда за Т. П. С.

Интензивния прираст на населението на гр. Варна, стремителния по разни причини приток на хора в него, предизвикват една необикновена тенденция към разширяване на града. По тая причина, всичките празни места между кварталите „Кюкарджа“, „Сес-Севмес“, „Дамянова Махала“, „Трошева Махала“ и пр., са разпарцелирани и предупределени за застрояване. Сегашното им състояние на празни места е един външен признак само и това обстоятелство на pewno е заблудило органите на общинската комисия, за да приемат тия места за мера и да я остават, като такава в определените за града пет комплекта, когато, в сжщност, то не е никаква мера и дадените ни комплекти са само една фиктивна величина, а не и никакво реално пространство. Това обстоятелство молим да бъде проверено чрез оглед, вещи лица и скицата на гр. Варна.

Още с писмото ни № 13364 до общинската комисия ний сме уведомили последната, че следва да се изключат от мерата местата:

1) Даденото за бежанците с решение № 157 от 14 март 1921 г. на общин. съвет 213,600 кв. м. место; 2) Разпарцелираното между казармите, болницата, д-во „Грозд“ и Търговската Гимназия място; 3) Лозовия разсадник и заграденото около резервуара място; 4) местото, заето от новите тухларници и новите гробища; 5) Заетото между старата черта на града и новите гробища място, раздадено от Пецаров за жилища на бездомниците; 6) Местото от „Кадир-баба“, „Памучната Фабрика“, „Турските Гробища“ и около шосето „Варна—Добрич“, до къде „Трошевата Махала“, по-голямата част, от което е застроено с жилища по контрабанден начин. Въпреки това уведомление, общинската комисия е влючила в гореспоменатите пет комплекта и тия места, което молим да бъде проверено чрез оглед, вещи лица и скиците на гр. Варна.

Вън от това, с постановление № 21 от 10. VI. 1921 год. на общинската тричленна комисия, утвърден с указ № градът Варна е обявен за специален курортен кжт, с един хинтерланд, влючващ пространството между селата Кестрич, Голема Франга, Аджемлер, Белево (Гебедже) и Галата, та и на това основание гр. Варна има нужда от разширение на мерата, камоли от окастриуването ѝ (чл. 12 от закона за Т. П. С.).

Мимоходом и само за пример в по-предните редове на настоящата жалба, пресметнат по 1 декар на всяка глава едър добитък и $\frac{1}{4}$ декар на всяка глава дребен добитък, когато в сжщност тжкмо Варна е населеното место, комуто следва да се определи максимума, предвиден в чл. 39 ал. II от правилника, а именно 2 декара на глава едър и $\frac{1}{2}$ декар на глава дребен добитък, по които сметва градът следва да притежава 9706 декара общинска мера, и то на чисто законно основание, а сжвсем-не некакви 3269 декара. Общ. мера на града е декларирана от общинското управление на 4083 декара; следователно градът има нужда от още мера, а камо ли да му се отнеме от сжществуващата такава.

Имайки пред вид силната тенденция на градът към парасване, ergo и на следващите от това нужди: едно — към разширение на кварталите за раздаване парцели на жителите и второ — потребата от по-голяма мера за увеличени добитък, то следва, при определяние мерата на градът, да се предвиди установения в чл. 39 ал. II от правилника максимум.

Че общинската комисия за Т. П. С. при определяние размера на градската мера не се ръководи от една действителна основа, а погрешно се лута ту в една, ту в друга посока, личи още и от обстоятелството, че с протокола си от 6. III. т. г. определя размера на градската мера само на 1520 декара, когато с протоколите си от 10 и 20. VII. т. г. го определя на 3269 декара, — нещо, което не би се случило, ако тя оперираше върху една действителна и постоянна основа за числото на едрия и дребен добитък.

Водим от всичко горепозложено, най-

вече от двете главни положения: 1) защо общинската комисия при определяние размера на общинската мера, за основа на протоколите си от 6 март, 10 и 20 юни т. г. не взема в внимание, а сжвсем неоправдателно игнорира сведенията за количествата на едрия и дребен добитък, — сведения подкрепени с най-автентични и официални доказателства; и, 2) защо в разрез с текстовете и духът на окръжните на самата пейва Дирекция под № № 3111 и 4705 от 5 януари и 14 март т. г. криво схваща и тълкува строителната черта на града, като оставя за общинска мера места, зад които има постройки, — молим: въз основа на чл. 23 от закона за т. п. с. да бъдат отменени протоколите от 6 март, 10 и 20 юни т. г. на общинската комисия за т. п. с.

В случай, че приеме, какво отчуждаването и закржляването на общинската мера от общинската комисия не подлежи на обжалване по споменатия чл. 23, то молим да ни сжобщите своевременно, за да се отнесем пред Административния съд.

Самия Закон за т. п. с. (с правилника и окръжните му) е в наша полза и нищо повече не искаме от неговата легитимна протекция за правата и интересите ни.

Градската ни мера е за нас върхос от най-жизнено и сждбопосно значение и надеем се, че не ще посжкните благосклонното си внимание, за проверяваме, с нуждната вещина и сериозност, действията на общинската комисия.

Приложение: писмо № 6883/922 год. издадено от Варненско окръжно финансово управление, удостоверение № 17202, препис от обжалваните протоколи от 6 март, 10 и 20 юни т. г., препис от постановлението № 21 от 10 юни 1921 година и препис от настоящата жалба.

Кмет: Зл. Бръчков.

Юристконсулт: Хр. Джуров.

Жалбата до Върховния Административен Съд:

Господа сждии,

С жалба № 40 от 7 VIII т. г., подадена чрез общинската комисия за Т. П. С. в гр. Варна до окръжната комисия за Т. П. С. в сжщия град, молим последната да бъдат отменени действията на общ. комисия по отчуждаване и закржляване мерата на гр. Варна, като в молбата се изрично молахме: в случай, че окръжната комисия приеме какво отчуждението на общинската мера от общ. комисия не подлежи на обжалване по чл. 23 от закона за Т. П. С., то да ни уведомят своевременно, за да се отнесем пред Върховн. Административен Съд в Царството.

Желаното уведомление не дойде; а, за голема наша изненада, узнахме — по частен ред, че окръжната комисия за Т. П. С. в гр. Варна, с протокола си от 18 VII т. г. № 54, потвърдила протоколите на общ. комисия по отчуждаване мерата. Нещо повече — на 26 IX т. г. получихме и препис от протокола на Дирекцията за Т. П. С., с който се обявяват за държавна собственост и причисляват към фонда за Т. П. С. означените в протокола на общ. комисия № 23 от 10 VII т. г. мери.

Всичко това става без да са връчени нам преписи от протоколите на общ. комисия, както това изрично поселява чл. 23 от закона за Т. П. С.

За по-голема наша изненада, преди 2 дни получаваме в препис и телеграмата на Дирекцията за Т. П. С., подадена до местните окръжна и общин. комисии за Т. П. С. и гласаща:

„Веднага наредете да се оземли двора с заграденото място, бивше общинско, над Добришкото шосе, наречено „новите гробища“.

„Предаването ще стане по общин ред на оземляването с протоколи и по реда, указан в наредбата, която тия дни ще се изпрати“.

Ясно става, прочие, че в очакването си да получим справедливо удовлетворение на жалбите си, подадени чрез надлежните учреждения и по законоустановеният ред, нас едно след друго ни изненадават с смели и все по-смели отчуждения на мерата ни, вследствие на което сме принудени да приповторим до почитаемия Административен съд същите жалби и помолим да бъдат отменени действията на общинската комисия, на окръжната комисия и Дирекцията на Т. П. С. по отчуждаване мерата ни, на следните основания: (възлагат се същите основания, които са изложени и в горната жалба до окръжната комисия).

Частно за новите гробища, които ни се отнемат, ще добавим, че те са вече заградени, местото измерено, подравнено и извършени маса други действия за приспособлението му за гробища.

С решение на общинския съвет № 263 още на 4 май 910 година са били одобрени протоколите на разните комисии, назначени за изучаване местата за новите гробища. С решение на общинския съвет № 273 от 12 юни 920 година тоже са били одобрени протоколите на разни комисии, съставени от общински съветници, инженери, лекари и архитекти по окончателното отреджане местото за гробища.

Но най-важното е, че общината е вече писала на чуждестранните в града религиозни общини, че въпроса с новите гробища е вече окончателно уреден и от една известна дата на татък, погребенията ще почнат да стават в тях.

Преди произнасяне по същество на въпроса, молим наредете пред почитаемата Дирекция за Т. П. С. за спиране изпълнението на обжалваните протоколи, на основание чл. 21 от закона за Административното правосъдие“.

Кмет: Зл. Бржчков.

Юристовска: Хр. Джурув.

Сега се научаваме, че общинската комисия за Т. П. С. е започнала да раздава места на членовете на Д-во „Бездомник“.

По това ще се занимаем в следващия брой.

Едно ще кажем, че тъй както е подета работата от тулашните органи на Т. П. С., общината е застрашена да изгуби и мера, и места, и гробища и пр., ако действията на тия органи не бъдат отменени от Върхов. Адм. Съд.

Варнен. общ. хигиеничен съвет.

На 4 октомври т. г. се състоя второ заседание на Варнен. общински хигиенически съвет. След прочитане и одобрение протокола от миналото заседание, старшия общински лекар Д-р А. Неделков направи изложение за санитарното състояние на града и за движението на заразителните болести.

Скарлатина. Първото заболяване е констатирано на 15 май т. г. в I уч., второто — след 1 месец в V участък. През м. юли е деклариран един случай в Държав. Морски Санаториум (пренесен от София) и втори в I уч. пренесен от гр. Сливен. През м. август случай по се открива в Новата Циганска махла един случай от скарлатинозно лющене. През м. септември — 3 заболявания в едно железничарско семейство в I уч., едно в II участък, едно в IV уч. (Трошева махла) — ученик, 2 — в V уч. и 4 — в IV уч. по-вечето ученици и в периода на лющението. Всичко 15 заболявания с един смъртен изход. Откриването на заболяванията стана предимно при преглеждането на учениците в основните училища и прогимназиите. Апететата установи, че по-вече от заболяванията в периода на скарлатинозното лющение, показва, че случаите се укриват от гражданите и по тоя начин се създават условия за незабелязано пренасяне и разсейване на заразата. Борбата с прилепчивите инфекциозни заболявания е възможна само при навременното откриване на болните и бързото вземане нужните изолационни мерки. Не се ли направи това в началото, укриват ли се първите случаи, болестта се разпространява и взема епидемичен характер. Борбата в такива случаи е трудна и почти невъзможна, а жертвите, вследствие на невежеството на населението, са неминуеми.

Дифтерит. През м. септември са констатирани три случая, от които една изглежда да е принесен от селата. Заболяванията бактериологично не са изследвани.

Кореман тиф. Първите заболявания водят начало от месец юли и до 1 октомври са декларирани 43 случая, с три смъртни изхода. Особено много зачестиха случаите през месец септември. През м. август м. г. са отбелязани 8 случая от кореман тиф, а тая година 9: 2 в I уч., 1 — в II уч., 3 — в IV уч., 2 — в V уч., и 1 — в VI уч.

През м. септември м. г. са констатирани 16 заболявания, от които 6 между бежанците руснаци в лагера, (болестта донесена от Цариград).

През м. септември т. г. имаше: 1 сл. в I уч., 2 сл. в II уч., 2 сл. в III уч., 14 сл. в IV уч., 5 в V уч., 2 в VII уч., всичко 26 заболявания.

Направената по този повод анкета установи, че по-вече от констатираните до сега случаи са пренесени отвън, от околните села и др. градове, но все пак има доста заболявания на чисто местна почва, при които източникът на заразата не е открит. С положителност може да се отхвърли предположението, че водата от градския водопровод играе в случая роля, понеже, от една страна, бактерио-

логичното изследване доказва нейната чистота, а от друга — ако водата би била източник за зараза, характера на епидемията би бил друг. По-правдоподобно е предположението, че тифозните заболявания се дължат на голямата през тоя сезон консумация на плодове и зеленчуци, които се докарват от разни краища на страната и негли от места, гдето има тифозна епидемия. Замърсяването на почвата, вследствие дефектите в канализационната мрежа и примитивния начин, по който става изхвърляне на фекалните материи от по-голямата половина на града, съставлява една важна причина за развой и поддържането на тифозните заболявания. Само при една водопроводна мрежа с достатъчно вода за нуждите на целия град и при напълно завършена и правилно функционираща канализация, ще може за винаги да се освободи градското население от тифозна епидемия.

Паратиф. През м. август м. г. е отбелязан един случай, през м. септември — също един. През м. август тая година е констатирано едно, а през м. септември — 5 заболявания.

Други инфекциозни заболявания не са отбелязани.

По повод на изложението на старшия общински лекар, се размениха мисли и се обясни по-големия брой от инфозни заболявания в IV уч. с по-голямата населеност и по-лошите материални и хигиенични условия, особено в покрайнините на града.

Ст. общ. лекар изложи също пред хигиен. съвет бюджета-проекта на санитарното отделение, в който се предвиждат някои нововъведения относно чистенето на града и уредбата на специална, лечебна, заболяемостна и акушерска помощ върху принципа на свободния избор. Предвижда се също една сума от 100,000 лева за борба с туберкулозата — устройство на Диспансер и подслон за неизлечими болни и 20,000 за раздаване мляко на бедни кърмачета.

Хроника.

Искайте нолне от рецептите. Тая молба не веднаж сме отправили към гражданството и пак я отправяме.

Наложително и в интереса на всички е които взимат лекарства от аптеките, всекога да искат копие от рецептите, по които им се отпускат и таксуват лекарствата.

Това е нужно за контрол върху цените на лекарствата, който контрол санитарните власти имат и дълг, и основания да правят, обаче без копие от рецептите, не им е възможно да го правят.

Печатна грешка е станало при напечатването в брой 46 на вестника ни от 21 м. м. сведенията за детския край морски санаториум, състояща се в това, че инициативата за постройките на санаториума и покровителството не са от покойната княгиня Мария-Луиза, а от покойната Царица Елеонора.

Молим извинение от читателите.

Печат. Д. Тодоров, Варна.

